

[Ministeren for offentlige arbejder.]

overenskomst om, hvordan vi skulle gå frem i fremtiden.

Når det ærede medlem nu så stærkt er ude efter min kollega, den højtærede Grønlandsminister, vil jeg bare sige: synes det ærede medlem, der er noget at sige til, at et medlem af regeringen, som går ind for et lovforslag, sådan som den højtærede Grønlandsminister har gjort det i dette tilfælde, fastholder den stilling, som man har taget lige fra starten? Jeg kan ikke indse, at der er noget mærkværdigt i det, og jeg synes, det er højst uheldigt, hvis vi efterhånden skal til at diskutere, hvilke medlemmer af det høje ting der har mere eller mindre at skulle have sagt. Det må dog være, sådan som det står i grundloven, et medlems personlige opfattelse i hvert enkelt tilfælde, som han må give udtryk for. Derfor synes jeg, den kritik over for den højtærede Grønlandsminister er helt ved siden af.

Må jeg så sige til det ærede medlem hr. Erik A. Jensen, som jo stadig væk opererer med, at det skøn, vi foretog, da vi fremsatte dette lovforslag, ikke holder. Ja, det er jo et skøn. Når vi på et tidspunkt i efteråret skal foretage et skøn, kan vi ikke vurdere, hvordan månederne fremover kommer til at se ud. Det er rigtigt, at det nu ligger bedre, end vi dengang antog, men den sidste måned, altså februar måned, giver dog et underskud på postvæsenet på 450.000 kr., og hvordan marts kommer til at give sig udslag i regnskabet, kan jeg ikke på nuværende tidspunkt sige noget om. Derfor er det muligt, at det bliver noget mere end de 40 mill. kr., vi havde regnet med. Men dertil kommer jo, og det synes jeg er det afgørende, og det ved det ærede medlem, at der nu pr. 1. april kommer yderligere udgifter på ca. 15 mill. kr. på postvæsenet, og lægger man dem til de 40 mill. kr., er det sådan set ligegyldigt, om det bliver 52 mill. kr. eller 56 mill. kr.; så er der ikke mere end lige dækning. Jeg synes derfor ikke, det ærede medlem af den grund har nogen virkelig motivering til at stemme imod lovforslaget.

N. Chr. Christensen: Den højtærede minister for offentlige arbejder og jeg kan ikke blive enige om den fortolkning, som den højtærede minister har givet, så det tjener

jo ikke noget formål at fortsætte diskussionen herom.

Jeg har dog lyst at føje til, at når jeg i mit indlæg havde en bemærkning om, at man ikke sådan rent procentuelt kunne lægge en forhøjelse over på forskellige afdelinger, så tror jeg i og for sig heller ikke, at man gør det. Men jeg har tidligere understreget og vil også gerne gøre det her, at vi synes ikke, at den postbesørgelse, vi får ude i landdistrikterne, er god nok, og vi synes ikke, at den rationalisering, som den højtærede ministers post- og telegrafvæsen har gennemført, er af en sådan beskaffenhed, at den kan vække begejstring; den betyder på flere områder en indskrænkning af den service, der tidligere er givet, og et meget langsomt forsøg på at gennemføre en nødvendig motorisering ude i landdistrikterne. Hvis disse ting ud fra rent forretningsmæssige synspunkter blev ordnet på samme måde, som man ordner tingene inden for det private erhvervsliv, ville der ikke være fremført den kritiske bedømmelse af de forhøjelser, som her foreslås i postlovsforslaget. Men årsagen er jo den, som jeg har gjort gældende her.

Må jeg så lige sige, at jeg håber da, at den højtærede minister for Grønland kan svare for sig selv. Jeg håber da, at den højtærede minister for Grønland ikke er gået så stærkt op som upolitisk medlem i denne regering, at det nu er den højtærede minister for offentlige arbejder, der skal svare for den højtærede Grønlandsminister; derfor vil jeg gerne have et svar fra den højtærede Grønlandsminister. Det er jo ikke et angreb på den højtærede Grønlandsminister personlig, det er en vurdering af, hvorledes de politiske forhold er blevet, hvis den højtærede Grønlandsminister nu har skiftet således, at han står sammen med den øvrige regering i alt. Det er klart, at så behøver man ikke den forhandling, som man tidligere har haft med oppositionen. Det er det, der er væsentligt at få konstateret her ved behandlingen af disse to lovforslag, og jeg beder den højtærede Grønlandsminister svare på egne vegne, således at dette høje ting kan høre det.

Erik A. Jensen: Vi fik nu af den højtærede minister at vide, at det, han baserer sit lovforslag på, er et skøn, altså et skønnet